

Kúria
v é g z é s e

Az ügy száma: Bfv.III.1.253/2024/10.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke

Dr. Horváth Péter, előadó bíró

Dr. Bartkó Levente, bíró

Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró

Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2025. szeptember 23.

Az ügy tárgya: sikkasztás büntette és más bűncselekmény

Terhelt(ek):

Első fok: Budakörnyéki Járásbíróság, 8.B.79/2020/47., ítélet,
tárgyalás, 2022. április 21.

Másodfok: Budapest Környéki Törvényszék, 7.Bf.622/2022/69., ítélet,
tárgyalás, 2024. június 11.

Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője

Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a sikkasztás büntette és más bűncselekmény miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Budakörnyéki Járásbíróság 8.B.79/2020/47. számú és a Budapest Környéki Törvényszék 7.Bf.622/2022/69. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Budakörnyéki Járásbíróság a 2022. április 21-én meghozott 8.B.79/2020/47. számú ítéletével a terheltet bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett sikkasztás büntettségében [Btk. 372. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és felbujtóként elkövetett rongálás büntettségében [Btk. 371. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont]. Ezért őt mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett arról, hogy a terhelt legkorábban a szabadságvesztés büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2024. június 11. napján jogerős 7.Bf.622/2022/69. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta akként, hogy a terhelt a sikkasztás büntettségét [Btk. 372. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] közvetett tettesként követte el, a rongálás büntettségét [Btk. 371. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] pedig rongálás vétségének [Btk. 371. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont] minősítette. A szabadságvesztés tartamát 1 év 6 hónapra enyhítette, végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette azzal, hogy a terhelt a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás lényege a következő.

A terhelt és felesége tulajdonában volt, 60.000.000 forint hitellel terhelt, végrehajtás alatt állt ingatlan tulajdonjogát a 2014. december 3. napján történt árverés útján az 1. számú Kft. szerezte meg, az ingatlan árverésen történt értékesítéséről a terheltnek tudomása volt, a tulajdonjog az ingatlan-nyilvántartásba 2016. augusztus 3. napjával került bejegyzésre. Az 1. számú Kft. az ingatlant 2016. augusztus 5. napján tovább értékesítette a 2. számú Kft. sértettnek. A vevő képviseletében előzetes telefonos megbeszélés alapján 2016. augusztus 8. napján az ingatlannál megjelent 1. és 2. számú tanú, akik az ingatlanban bérlőként tartózkodó 3. számú tanúval megsejlelték az ingatlan külső-belső állapotát, arról fényképfelvételeket készítettek, azt korának megfelelő állapotú, karbantartott épületnek találták. A 3. számú tanú az ingatlanból 2016. augusztus 20. napján kiköltözött, a ház kulcsait átadta a terheltnek. Ezt követően 2016. augusztus 24. napján az 1. és 5. számú tanú a sértett képviseletében – mivel egy ismerősük arról tájékoztatta őket, hogy az ingatlan kapuja nyitva van, az udvaron embereket, az ingatlan előtt idegen autót lát – odamentek a házhoz, ahol az udvar körbejárását követően találkoztak a terhelt testvérével, majd a telefonhívására kis idő elteltével odaérkező terhelttel. Ott tartózkodásuk során 4. és 5. számú tanúk is észlelték, hogy a ház teraszának korlátjai, valamint az ablakokon, ajtókon lévő rácsok hiányoznak, ezért kérdőre vonták és felszólították a terheltet, hogy fejezze be a romosítást, mire ő közölte „ma még az én ingatlanom, azt csinálom ott, amit akarok” és nem engedte be őket a házba. Az 1. és 5. számú tanúk ezt követően értesítették a rendőrséget.

A terhelt megbízásából az eljárás során ismeretlenül maradt személyek 2016. augusztus 20. és augusztus 24. napja közötti időben az ingatlan minden – az ítéletben tételesen rögzített – mozdítható tartozékát és alkotórészét jogtalanul eltulajdonították, indokolatlan rongálásukkal a házat lakhatatlanná tették, mely állapotot az új tulajdonos képviselője és a végrehajtó a 2016. augusztus hó 26. napján történt birtokba adás alkalmával jegyzőkönyvben, fényképmelléklettel dokumentált.

Az egyes vagyontárgyak elvitele során, illetve a kerti csap használhatatlanná tételével a terhelt által megbízott, ismeretlenül maradt személyek a 2. számú Kft. sértettnek 50.001 és 500.000 forint közötti rongálási kárt okoztak. A jogtalan eltulajdonítással okozott kár

2.536.248 forint. A kár a sértett által a terhelttel és feleségével szemben indított végrehajtási eljárásban részben megtérült.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára alapítottnan.

[5] A terhelt terhére rótt vagyon elleni bűncselekményekkel összefüggésben kifejtette, hogy az árverési vevő a tulajdonjogot a bejegyzéssel szerzi meg, az addig tartó függő jogi helyzetben csak dologi várományos, az eredeti tulajdonos számára pedig még nem idegen dolog sem az ingatlan, sem annak tartozékai.

[6] Álláspontja szerint az új tulajdonos tulajdonjogának az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése hozza létre az ingatlan tulajdonjogának változását. Tényként állította, hogy az 1. számú Kft. az ingatlan tulajdonjogát 2016. szeptember 20. napján szerezte meg, így a terhelt mind a sikkasztás, mind a rongálás elkövetésének időpontjában az ingatlan tulajdonosa volt, számára az nem volt idegen dolog.

[7] Kifejtette, hogy nem állt rendelkezésre olyan bizonyíték, amely a vagyontárgyak terheltre való rábízását igazolta volna, így emiatt sikkasztás, rongálás, lopás szintén nem valósulhatott meg.

[8] Hivatkozott arra általánosságban, hogy az ingatlan tulajdonjogának átruházásakor átszáll annak alkotórésze és tartozéka is. Ez alól azonban van kivétel, minthogy végrehajtási eljárásban a Vht. alapján csak azoknak a tartozékoknak a tulajdonjoga száll át az árverési vevőre, amelyeket a végrehajtó az árverési hirdetményben feltüntet. Jelen esetben azonban az árverési hirdetmény ilyen nem tartalmazott.

[9] Kifogásolta a közvetett tettesi elkövetői alakzat megállapítását, mivel állítása szerint a jogerős ítélet a terhelt esetében nem határozott meg konkrét elkövetési magatartást, csupán tartalmi leírás nélküli magatartásokat sorolt fel.

[10] Mindezek alapján a felülvizsgálattal támadott határozatot megváltoztatását és a terhelt bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta.

[11] A Legfőbb Ügyészség BF.1235/2024/2. számú átiratában a terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát részben törvényben kizártnak, részben alogtalanak tartotta.

[12] Kifejtette, hogy az ingatlan árverése, az árverési vevő tulajdonjogának bejegyzése és az ingatlan értékesítése időpontjaiból mint tényadatokból eltérő megállapításokat a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok újbóli értékelése révén lehetne csak levonni, amelyre a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség, ezért a tényállásban rögzített időpontoktól eltérő tényállításokat célzó részében a felülvizsgálati indítvány kizárt.

[13] Az ügyész szerint 2016. augusztus 20. napját követően a terheltnek megszűnt az ingatlanon a korábban fennállt tulajdonjoga, vagyis az számára idegen volt. Az ingatlant jogszerűen birtokló bérlő a kulcsokat akkor adta át a terheltnek, amikor ez utóbbi már nem volt az ingatlan tulajdonosa, így a rábízás folytán a dolog birtokba vétele, a dolog feletti tényleges hatalom megszerzése megtörtént. A rábízás esetleges hiánya egyébként sem érintené a terhelt bűnösségét, csupán a cselekmény minősítését.

[14] Az alkatrész és a tartozék fogalmát értelmezve rámutatott, hogy az ingatlanról leszerelt és eltulajdonított dolgok a fődologgal – az ingatlannal – egyesített, arra rögzített dolgok voltak és az ingatlan rendeltetésszerű használatát biztosították, vagyis annak

alkotórészei voltak, ekként azokra a Vht. árverési hirdetmény tartalmára vonatkozó előírásai nem vonatkoznak.

[15] A fentiek alapján indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatot hatályában tartsa fenn.

[16] A Legfőbb Ügyészség indítványára a terhelt védője észrevételt tett, amelyben lényegét tekintve megismételte a felülvizsgálati indítványban foglaltakat.

III.

[17] A terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[18] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi – és nem pedig ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[19] A Be. 650. § (2) bekezdése szerint felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható.

[20] A Be. 659. § (1) bekezdése értelmében a jogkövetkeztetések – így a bűnösség vagy a jogi minősítés megállapításának – helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[21] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[22] A Btk. 372. § (1) bekezdése értelmében, aki a rábízott idegen dolgot jogtalanul eltulajdonítja, vagy azzal sajátjaként rendelkezik, sikkasztást követ el. A (4) bekezdés a) pontja alapján a büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a sikkasztást jelentős értékre követik el.

[23] A rábízás helyes értelmezése szerint a dolog tulajdonosa a tulajdonjog egyik öt megillető részjogosítványát, a birtoklás jogát ruházza át a másik személyre, így a rábízás folytán a dolog birtokba vétele, a dolog feletti tényleges (fizikai) hatalom megszerzése megtörténik. A rábízás nem változtatja meg a dolog feletti tulajdonjogot, hanem annak részjogosultságaiból (birtoklás, használat, hasznok szedése, rendelkezési jog) kizárólag a birtoklás jogát engedi át, a dolog továbbra is a rábízó személy tulajdonában, rendelkezési joga alatt marad.

[24] A rábízással a számára idegen dolog az elkövető birtokába került, a rábízás alapján azonban kizárólag a dolog feletti birtoklás részjogosítványát szerzi meg, annak használata, hasznainak szedése, vagy esetleges elidegenítése, a dolog feletti rendelkezés joga továbbra is a rábízónál marad, kivéve, ha ezen egyes részjogosultságokat jogszerűen, jogszabály alapján, szerződéssel vagy egyoldalú jognyilatkozattal a birtokosra ruházza át.

[25] A jogtalan eltulajdonítás akkor valósul meg, ha az elkövető a dolog feletti rendelkezési jogot olyan módon gyakorolja, hogy annak következtében az eredeti tulajdonállapot megszűnik, és egy új jön létre. Lényeges feltétel, hogy az elkövetőt ezen részjogosultság gyakorlására sem jogszabály, sem az arra jogosult nem jogosítja fel.

[26] Idegennek tekintendő az a dolog, ami nem az elkövető, hanem – mind a rábízáskor, mind pedig az elkövetési magatartás megvalósításakor – más, természetes vagy jogi személy tulajdona. A rábízással a dolog tulajdonosa az öt megillető részjogosítványok egy részét, így akár a birtoklás, akár a dologgal való rendelkezés jogát ruházza át más személyre.

[27] Elhatárolás szempontjából alapvető jelentőségű a sikkasztás esetében, hogy a rábízásnak jogszerűnek kell lennie. A vagyon elleni bűncselekmények többségénél éppen a birtokbavétel jogellenes, és e jogellenes birtokbavétel módja, célzata, motívuma az, amely megkülönbözteti őket egymástól. A sikkasztás jellemzője ezzel szemben az, hogy a tettes az elkövetési tárgy birtokát jogszerűen szerzi meg.

[28] Az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti a következőket:

- a terhelt és felesége tulajdonában volt az ingatlan, aminek a tulajdonjogát a 2014. december 3. napján történt árverésen 1. számú Kft. megszerezte;
- az ingatlan árverési értékesítéséről a terheltnek tudomása volt;
- a tulajdonjog az ingatlan-nyilvántartásba 2016. augusztus 3. napjával került bejegyzésre;
- az 1. számú Kft. az ingatlant 2016. augusztus 5. napján tovább értékesítette a 2. számú Kft. sértettnek;
- a bérlő az ingatlanból 2016. augusztus 20. napján költözött ki, a ház kulcsait átadta a terheltnek;
- 2016. augusztus 24. napján az 1. és 5. számú tanúk – a sértett képviselőjében – megjelentek az ingatlannál, ahol találkoztak a terhelttel, és észlelték, hogy a ház teraszának korlátjai, valamint az ablakokon, ajtókon lévő rácsok hiányoznak, ezért kérdőre vonták és felszólították a terheltet, hogy fejezze be a romosítást, mire ő közölte „ma még az én ingatlanom, azt csinállok ott, amit akarok”, és nem engedte be őket a házba;
- a terhelt megbízásából az eljárás során ismeretlenül maradt személyek 2016. augusztus 20. és augusztus 24. napja közötti időben az ingatlan mozdítható tartozékait és alkotórészeit jogtalanul eltulajdonították, indokolatlan rongálásukkal a házat lakhatatlanná tették, amely állapotot az új tulajdonos képviselője és a végrehajtó a 2016. augusztus 26. napján történt birtokba adás alkalmával dokumentált;
- fenti cselekménnyel a 2. számú Kft. sértettnek 50.001 és 500.000 forint közötti rongálási kárt okoztak, míg a jogtalan eltulajdonítással okozott kár 2.536.248 forint;
- a kár a végrehajtási eljárás során részben megtérült.

[29] Amint arra a Legfőbb Ügyészség átiratában helytállóan rámutatott, a tényállás rögzíti az ingatlan árverése, az árverési vevő tulajdonjogának bejegyzése és tovább értékesítése időpontját.

[30] Az irányadó tényállásból egyértelmű, hogy az ingatlan-nyilvántartás adatai alapján 2016. augusztus 3. napján az 1. számú Kft., míg 2016. augusztus 5. napján a 2. számú Kft., az eljárás sértettje volt az ingatlan tulajdonosa.

[31] Megjegyzi a Kúria, hogy az indítványozó azon hivatkozása, hogy az 1. számú Kft. az ingatlan tulajdonjogát 2016. szeptember 20. napján szerezte meg nem csupán az irányadó tényállással ellentétes, hanem minden ténybeli alapot nélkülöző.

[32] A rendelkezésre álló adatokból kitűnően az 1. számú Kft. tulajdonjogának bejegyzésére 2016. augusztus 3. napjával került sor, a bejegyző határozat kelte is ezzel egyező. Ehhez képest az 1. számú Kft. az ingatlant két nappal később tovább értékesítette, a bejegyző határozat kelte szintén egyezően 2016. augusztus 5. napja. Ezen időponttól kezdődően a tulajdonos a 2. számú Kft. volt.

[33] Ehhez képest alapvetően téves minden téves ténybeli alaptól kiinduló – 2016. szeptember 20-ig fennálló – jogi okfejtés, így a függő jogi helyzetre történő hivatkozás is.

[34] Másfelől az irányadó tényállásban írt tényből csak az következhet, hogy 2016. augusztus 3. napjától kezdve az ingatlan és a benne lévő vagyontárgyak a terheltnek idegen dolognak minősültek.

[35] Kétségtelen, hogy a bérlő 2016. augusztus 20-án költözött ki az ingatlanból, a kulcsot odaadta a terheltnak, de ekkor az ingatlan tulajdonosa már a 2. számú Kft. volt (az árverési birtokbaadás időpontja már ki volt tűzve).

[36] Ilyen körülmények között jogszerű rábízásról nem beszélhetünk, hiszen az jogszerűen a bérlőtől a terhelte irányába nem származhat, az irányadó tényállás alapján az ingatlan jogi személy tulajdonosától (annak képviselőjétől) pedig nem származott.

[37] Ezáltal viszont a sikkasztás bűncselekménye megvalósulásához szükséges lényeges tényállási elem, nevezetesen a jogszerű rábízás hiányzik.

[38] A Btk. 370. § (1) bekezdése alapján, aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el. A (3) bekezdés szerint a büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a lopást nagyobb értékre követik el.

[39] Az idegen dologra mint törvényi tényállási elemre a sikkasztással kapcsolatban fentebb kifejtettek a lopással összefüggésben is irányadók, így e körben további magyarázatot a dolog fogalma mint elkövetési tárgy igényel.

[40] A felülvizsgálati indítványban kifejtettek szerint az alkotórész a dologgal olyképpen van tartósan egyesítve, hogy az elválasztással a dolog vagy elválasztott része elpusztulna, illetve az elválasztással értéke vagy használhatósága számottevően csökkenne (Ptk. 5:15. §), míg a tartozék a dolog rendeltetésszerű használatához vagy épségben tartásához rendszerint szükséges vagy azt elősegíti (Ptk. 5:16. §).

[41] Az indítványozó hangsúlyozta, hogy egy ingatlan tulajdonjogának átruházásakor átszáll az ingatlan alkotórésze és tartozéka is, ami alól kivételt jelenthet a tartozék, hiszen a Vht. alapján csak azoknak a tartozékoknak a tulajdonjoga száll át az árverési vevőre, amelyeket a végrehajtó az árverési hirdetményben feltüntet. Figyelemmel arra, hogy az árverési hirdetmény nem tartalmazott tartozékot, így azok tulajdonjoga a felülvizsgálati indítvány szerint nem is szállhatott át, vagyis ezek eltulajdonítása vagy megrongálása szempontjából bűncselekményt a terhelte nem követhetett el.

[42] Ez a védői álláspont azonban szintén téves.

[43] Kétségtelen, hogy a lopás elkövetési tárgya csak ingó dolog lehet, ellenben ingó vagyonnak tekintendő az ingatlanok minden olyan része, amely attól elválasztva, önállóan birtokba vehető.

[44] A hagyományos dogmatikai felfogás szerint az ingatlan telek alkotórészeivel együtt értendő, de ha az elkövető ezeket az alkotórészeket az eltulajdonítás céljából az épülettől elválasztja, másképpen szólva ingósítja, úgy azok ingó dologgá lesznek, és alkalmas elkövetési tárgyai a vagyon elleni bűncselekménynek.

[45] Jelen esetben pedig valójában ez történt.

[46] A Kúria megjegyzi, hogy ingatlanok esetében a dologi jogi jogosultság ügyleti természetű keletkezése és változása nem a birtokállapot-változáshoz, hanem az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéshez kötött. Itt az átadás jogi tényének a jogváltozás ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez kötött bejegyzési engedély kiadása feleltethető meg, mert a tulajdonjog átszállását eredményező mozzanat maga már hatósági aktus. A birtok átruházása ingatlan tulajdonjogának átruházása esetén az átruházó kötetlen jogi kötelezettsége, amely a tulajdonjog átszállásának nem feltétele (Ptk. 5:38. §-hoz fűzött Nagykommentár).

[47] Ekként a tulajdonjog-változás időpontját követően az ingatlantól eltulajdonítás céljából elválasztott ingó dolog a korábbi tulajdonos számára már idegennek minősül, így vagyon elleni bűncselekmény tárgya lehet.

[48] Az irányadó tényállás ehhez képest azt rögzíti, hogy

– 2016. augusztus 3-án az 1. számú Kft., míg 2016. augusztus 5-én a 2. számú Kft. volt az ingatlan tulajdonosa;

– a terhelt megbízásából ismeretlen személyek 2016. augusztus 20. és augusztus 24. napja közötti időben az ingatlan minden mozdítható tartozékát és alkotórészét jogtalanul eltulajdonították, és indokolatlan rongálásukkal a házat lakhatatlanná tették;

– a vagyontárgyak elvitelével 2.536.248 forint, míg használhatatlanná tételével 50.001 és 500.000 forint közötti kárt okoztak.

[49] A tényállásból kitűnően a terhelt tisztában volt azzal, hogy az ingatlan az árverés folytán értékesítésre került, annak már ő nem tulajdonosa, sőt azzal is, hogy az árverési átadás 2016. augusztus 26-ára volt tűzve, hiszen éppen ennek érdekében kapta meg a kulcsot augusztus 20-án a bérlőtől.

[50] A kifejtettekből következően nem lehet kétséges, hogy az elkövető(k) célja a jogtalan eltulajdonítás, illetőleg rongálás volt.

[51] Ehhez képest a felülvizsgálati indítvány közvetett tettességet érintő kifogásaival összefüggésben rögzítendők a következők.

[52] A másodfokú bíróság álláspontja a – helyesen – lopási cselekmény elkövetési alakzata tekintetében helytálló, azt a terhelt közvetett tettesként követte el. A közvetett tettesség lényege, hogy a tettes egy másik személyt használ fel eszközként, aki a szándékos bűncselekmény tárgyi tényállási elemeit megvalósítja. Ez utóbbi körülményt egyébként senki nem vitatta.

[53] Nem tévedett tehát az eljáró bíróság amikor az irányadó tényállás alapján a terhelt bűnösségére következtetett, a felrótt cselekmények törvényes minősítése azonban – az elkövetési értékhez igazodóan – 1 rendbeli lopás büntette [Btk. 370. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és 1 rendbeli rongálás vétsége [Btk. 371. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pont], amelyet mint közvetett tettes valósított meg.

[54] Megjegyzi a Kúria, hogy a büntetőjog szerinti büntetendőség és büntethetőség lényege a bűnösség. A magatartás büntetőjogi szempontból való megítélése önállóan a büntetőbíróság feladata [Be. 7. § (5) bekezdés].

[55] A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályának megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[56] A 2025. szeptember 1. napjától hatályos Be. 649. § (1) bekezdés c) pontja alapján új felülvizsgálati ok, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt szabott ki olyan büntetést, illetve alkalmazott olyan intézkedést, amely a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozat szerint irányadó büntetési tételkerettől eltérő, törvényes büntetési tételkeretre figyelemmel aránytalanul súlyos vagy aránytalanul enyhe.

[57] Az eljáró bíróság által a vagyon elleni bűncselekmények egyikének tévesen sikkasztásként történő értékelése – annak a lopás büntetével azonos büntetési tétele okán – nem eredményezett törvénysértő büntetést, így a halmazati büntetésül kiszabott 1 év 6 hónap – végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztés nyilvánvalóan törvényes.

[58] Ekként a Kúria – miután nem észlelt olyan további eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése értelmében hivatalból köteles – a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsulésen, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[59] *A döntés elvi tartalma*

Ingatlan alkotórésze és tartozéka esetében a dologi jogi jogosultság ügyleti természetű keletkezése nem a birtokállapot változásához, hanem az ingatlan-nyilvántartási bejegyzéshez kötött, ekként a tulajdonjog-változás időpontját követően a dolog a korábbi tulajdonos számára már idegennek minősül, így vagyon elleni bűncselekmény tárgya lehet.

IV.

[60] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[61] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2025. szeptember 23.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Horváth Péter s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági ügyintéző